

GLEDALIŠKI LIST

SEZONA
1923'24

ŠTEVILKA 26

IZDAJA UPRAVA
NARODNEGA
GLEDALIŠČA
V LJUBLJANI

KOSTA VUKAŠINOVIĆ

LJUBLJANA, Dunajska cesta šte. 1/a
Palača Ljubljanske kreditne banke

Trgovina modnih čevljev in usnjatih izdelkov:

— Listnice - Damske torbice —

— Potovalni usnjati predmeti i. dr.

Samoprodaja in zaloga izdelkov tovarne „PETOVIA“, d. d.

Jadranska banka BEOGRAD

Dionička glav. ... Din 60,000.000

Rezerva Din 30,000.000

Podružnice:

Bled, Cavtat, Celje, Dubrovnik, Hercegnovi, Jelsa, Jesenice, Ljubljana, Maribor, Metković, Prevalje, Sarajevo, Split, Šibenik, Tržič, Zagreb,

Amerikanski odio.

Naslov za brzozjavke: Jadranska

Afiliirani zavodi:

Jadranska banka: Trst, Opatija, Wien, Zadar; *Frank Sakser State Bank,* Cortland Street 82, New-York City, *Banco Yugoslavo de Chile,* Valparaiso, Antofogasta, Punta Arenas, Puerto Natales, Porvenir.

Najfinejša svetlobna telesa

za stanovanja, vile, banke, bare, kine itd. kakor:

lestence, namizne, stoječe svetiljke itd. itd.

v vsakem poljubnem slogu, tudi po doposlanih načrtih, izdeluje v kovini, lesu, svili, steklu itd. edina jugoslovenska

Svetlobna industrija „VESTA“.

Naročila samo na atelje „VESTA“, Ljubljana, Kolodvorska ul. 8/I.

SPORED.

DRAMA.

Začetek ob 8. uri zvečer.

Ponedeljek,	12. maja	Dom	Red C
Torek,	13. "	Zaprto.	
Sreda,	14. "	Ana Karenina	Red E
Četrtek,	15. "	Izgubljene duše	Red B
Petek,	16. "	Kamela skozi uho šivanke	Red D
Sobota,	17. "	Zaprto.	
Nedelja,	18. "	Zaprto. (Radi gostovanja Hudožestvenikov.)	
Ponedeljek,	19. "	Zaprto.	
Torek,	20. "	Zaprto.	

OPERA.

Začetek ob pol 8. uri zvečer.

Ponedeljek,	12. maja	Carjeva nevesta	Red D
Torek,	13. "	Tosca	Red A
Sreda,	14. "	Zaprto.	
Četrtek,	15. "	Faust. Gostovanje gne Rottove iz Prage.	Red C
Petek,	16. "	Manon Lescaut	Red F
Sobota,	17. "	Selo Stepančikovo	Izven
Nedelja,	18. "	Življenski boj	Izven
Ponedeljek,	19. "	Jekaterina Ivanovna	Izven

Uprava si pridržuje pravico spremembe sporeda in zasedbe.

Priporoča se
stara, solidna
tvrdka

J. Maček

največja zaloga
oblek na
Aleksandrovi cesti
samo št. 12

Izvirna slovenska noviteta.

DOM.

Drama v štirih dejanjih. Spisal Janez Jalen.

Režiser: FR. LIPAH.

Ana, vdova		ga Marija Vera
Mirko, }	} njeni otroci {	g. Peček
Tine, }		g. Gregorin
Angela, }		ga Juvanova
Tončka, }		gna Vida
Stanko, }		g. Jan
Tonej, Anin bratranec		g. Danilo
Grčarjeva Ivanka, polgruntarska hči		gna Mira Danilova
Mlinarjev Lojze, bogat posestnik		g. Drenovec
Miha, krčmar, sosed		g. Skrbinšek
Rado Škrjanec, gimnazijski suplent		g. Jerman
Joža, }	} senoseki {	g. Smerkolj
France, }		g. Markič
Janez, }		g. Cesar
Minica, }	} grabljevki {	gna Rakarjeva
Jerica, }		gna Gorjupova

Kraj: Trata, veliko posestvo na Gorenjskem. Čas: prvo dejanje večer pred sv. Martinom, drugo dejanje 23. decembra zvečer, tretje dejanje Velikonočni ponedeljek, četrto dejanje poletno popoldne.

FRANC SZANTNER

LJUBLJANA

ŠELENBURGOVA ULICA ŠT. 1

TRGOVINA MODNIH ČREVLJEV TER
ŠPECIJALIST ZA ORTOPEDIČNO-
ANATOMIČNA OBUVALA

ANA KARENINA.

Štiri dejanja dramatičnih slik. Po Tolstojevem romanu priredil
za oder Boris Putjata. Prevel J. Vidmar.

Recitira: ga MARIJA VERA.

Režiser: B. PUTJATA.

Čitalka ga Marija Vera

Ana Karenina	ga Nablocka
Karenin, njen soprog	g. Skrbinšek
Serjoža, njihov sin	g. Ruč ml.
Stiva, gospejin brat	g. Cesar
Dolly, bratova soproga	ga Wintrova
Matvej, njihov sluga	g. Medven
Njihova pestunja	gna Rakarjeva
Grof Vronski	g. Putjata
Grofica Vronska, njegova mati	ga Juvanova
Betsi kneginja Tverska	gna Mira Danilova
Kneginja Mehka	ga Vera Danilova
Žena poslanika	gna Gorjupova
Prijateljica Ane	gna Ježkova
Diplomat	g. Sancin
Lidija Ivanovna	ga Rogozova
Levin	g. Terčič
Kitty knežnja Ščerbatska	gna Slavčeva
Postajenačelnik	g. Bertok
Zdravnik	g. Kumar

Lakaj, vratar, učitelj, sobarica, podstrešček, dama, kavalir,
otroci, prikazen mužika.

Dejanje se godi v Peterburgu in v Moskvi.

Izgubljene duše.

Igra v štirinajstih slikah. Francoski spisal H. R. Lenormand.
Poslovenil F. J.

Režiser: O. ŠEST.

On	g. Rogoz
Ona	ga Šaričeva
Montredon, igralec, pozneje reditelj potujoče družbe	g. Skrbinšek
Glasbenik	g. Jerman
Larnaudy, igralec	g. Peček
Saint-Gallet, igralec	g. Terčič
Lahkoživec	g. Lipah
Stara dama	ga Juvanova
Naivka	ga Rogozova
Garderoberka	gna Rakarjeva
Druga prikazen	g. Sancin
Hotelski sluga	g. Medven
Igralec	g. Jan
Ravnatelj muzeja	g. Gregorin
Njegova žena	gna Gorjupova
Lekarnar	g. Danilo
Korporal	g. Sancin
Vojak	g. Markič
Bufetarka	gna Juvanova
Predsednik sodišča	g. Drenovec
Njegova hči	gna M. Danilova
Grbavo dekle	gna Ješkova
Zamorec	g. Cesar
Policijski komisar	g. Kumar
Natakar	g. Kurent

Dejanje se vrši na Francoskem okoli leta 1910.

1. slika: Soba, prirejena za gledališke skušnje. 2. slika: Soba na montparnaškem bulevarju. 3. slika: Hotelska soba. 4. slika: Nizka hotelska soba. 5. slika: Igralska garderoba v provincijalnem gledališču. 6. slika: Soba četrte slike. 7. slika: Gotična katedrala. 8. slika: Malomesten varjeté. 9. slika: Hotelska soba. 10. slika: Foyer malomestnega gledališča med odmorom. 11. slika: Soba v hotelu. 12. slika: Kolodvorska čakalnica ponoči. 13. slika: Soba v flandrskem hotelu. 14. slika: Ista soba ob jutranjem svitu.

Po 6. in 9. sliki odmor.

Carjeva nevesta.

Opera v štirih dejanjih, uglasbil N. Rimsky-Korsakov.

Dirigent: L. MATAČIČ.

Režiser: V. SEVASTJANOV.

Vasilij Stepanovič Sobakin, novogrodski trgovec	g. Betetto — Zupan
Marfa, njegova hči	gna Rozumova
Grigorij Grigorjevič Gerjazny	g. Popov
Grigorij Lukjanovič Maljuta-Skuratov	g. Pugelj
Bojar Ivan Sergjejevič Lykov.	g. Burja
Ljubaša	ga Kewiczewa - gna Sfligojeva
Jelisej Bemelij, carjev zdravnik	g. Banovec
Donna Ivanovna Sadurova, trgovčeva žena	ga Kattnerjeva
Dunja, njena hči, Marfina prijateljica	gna Saksova
Petrovna, gospodinja pri Sobakinih	gna Ropasova
Carjev kurjač	g. Perko
Sobarica	gna Jeromova
Mlad fant	* * *
Dva odlična jezdeca	* * *

Opričniki, pevci, pevke, bojarji in bojarke, godci, sobarice, sluge in narod.

Dejanje se vrši v Aleksandrovsy Slobodi (vaško predmestje Moskve) v jeseni l. 1572.

MANUFAKTURA,
GALANTERIJA,
USNJE, najboljše
kakovosti

„DANICA“
MAJZELJ & RAJŠELJ
Ljubljana, Turjaški trg 1.

GENE NAJNIŽJE,
POSTREŽBA
TOČNA
IN SOLIDNA.

Gostovanje gne Rottove iz Prage.

FAUST.

Opera v petih dejanjih, zložil Gounod. Besedilo po Goetheju napisala J. Barbier in M. Carre.

Dirigent: MATAČIČ.

Režiser: BUČAR.

Faust	g. Sowilski
Mefisto	g. Zathej
Valentin	gg. Popov – dr. Rigo
Wagner	g. Perko
Margareta	gna Rottova k. g.
Siebel	gna Korenjakova
Marta	gna Ropasova

Dijaki, vojaki, meščani in meščanke.

Nudim najfineje bonbone, med
in vsak dan sveže pecivo
HERMA TREO, Šelenburgova ul. št. 1.

IG. KLEINMAYR & FED. BAMBERG, dr. z o. z., LJUBLJANA.

Pravkar izšlo: Edmond Rostand: *Cyrano de Bergerac*. Herojska komedija v petih dejanjih. Poslovenil Oton Župančič. Cena 65 Din.

Francoska književnost zadnjih 50 let morda ne premore dela, ki bi bilo v svoji dovtipnosti, vznešenosti in sijaju besede tako tipično francosko, kakor je Rostandov „Cyrano“. Z duhom poet, z vnanostjo nosata grdoba; srce polno ljubezni, usta prekipevaljoča od posmeha nad seboj; lev, ki bi si mogoče priboriti svet in se ne upa dvigniti oči od žene, ki jo ljubi – evo vam junaka te čudovite komedije! „Cyrano de Bergerac“ je uvrščen v letošnji repertoar ljubljanskega Narodnega gledališča.

Manon Lescaut.

Lirična drama v štirih dejanjih, poslovenil dr. Ivo Šorli.

Vglasbil g. Puccini.

Dirigent in režiser: F. RUKAVINA.

Manon Lescaut	gna Zikova
Lescaut, njen brat in sergent kr. garde	g. Cvejič
Chevalier des Grieux, dijak	g. Šimenc
Geronte de Ravoire, generalni blagajnik	g. Zupan
Edmond, dijak	g. Banovec
Krčmar	g. Finko
Glasbenik	gna Saxova
Plesni učitelj	g. Šubelj
Čuvaj svetilnika	g. Mohorič
Poveljnik ladje	g. Bogojevič
Poveljnik straže	g. Perko

Dekleta, meščani, kmetice, študentje, kmetje, muziki, stari gospodje in abeji. Kurtizane, vojaki in mornarji.

Druga polovica XVIII. veka.

Nove kostume je izdelala gledališka krojačnica, dekoracije gledališka slikarna.

Konfekcija	„ELITE“ : d. z. : Ljubljana	Lastna izdelava
	Prešernova ulica št. 9	
največja konfekcijska trgovina – Mojstrsko krojena damska in moška oblačila		
EN GROS		EN DETAIL

KIRURGIJA-ORTOPEDIJA		
bandaže, obvezila in pasovi za dame, razni zdravstveni izpiralni Brušenje aparati, varnostni gumi-izdelki Nikljanje		
BESEDNIK IN DRUG, LJUBLJANA, Prešernova ulica 5		
Telefon št. 439		Telefon št. 439

Gostovanje skupine umetnikov Moskovskega
Hudožestvenega teatra.

F. M. Dostojevski: SELO STEPANČIKOVO.

Šest slik po istoimenskem romanu.

Režiser: N. O. MASALITINOV.

Slikar: A. V. ANDREJEV.

Jegor Iljič Rostanjev, umir. polkovnik	N. O. Masalitinov
Gospa Rostanjeva, generalica, njegova mati	M. A. Tokarskaja
Sašenjka, njegova hči	M. A. Bahareva
Iljuša, njegov sin	* * *
Serjoža, njegov sinovec	V. I. Vasiljev
Praskovja Iljinjična, njegova sestra . .	M. A. Skrjabina
Nastjenka, pohčerjenka	E. F. Krasnopoljskaja
Jevgraf Ilarionovič Ježevikin, njen oče	G. V. Sjerov
Foma Fomič Opiskin, živi pri Rostanjevih	P. A. Pavlov
Tatjana Ivanovna, bogata posestnica. .	M. A. Križanovskaja
Bahčejev, vlastelin	S. M. Komisarov
Ana Njilovna Perepeljicina	L. N. Levickaja
Obnoskina.	V. M. Greč
Obnoskin, njen sin.	V. L. Zelickij
Gavrilla, sobar.	P. F. Šarov
Falalej, kozaški deček	N. G. Sekevič
Vidopljasov, lakaj	P. F. Cicianov

Godi se v Rusiji na kmetih v šestdesetih letih minolega stoletja.

Po tretji in peti sliki daljši odmor.

Prvovrstni kroj! Lastna izdelava!

Velika izbira moške in deške konfekcije

Jos. Rojina, Ljubljana

Gostovanje skupine umetnikov Moskovskega
Hudožestvenega teatra.

Dickens: ŽIVLJENSKI BOJ.

Božična pripovedka v sedmih slikah.

Za oder priredila E. F. Krasnopoljskaja.

Režiser: N. O. MASALITINOV.

Slikar: A. V. ANDREJEV.

Dr. Jadler	N. O. Masalitinov	
Grace, } njegovi hčeri {	E. F. Krasnopoljskaja	
Marion, }	M. A. Križanovskaja	
Alfred Gitefield	V. I. Vasiljev	
Glemence, } služinčad drja Jadlerja {	V. M. Greč	
Britain, }	E. V. Sjerov	
Mr. Snitchey, } advokata {	S. M. Komisarov	
Mr. Craggs, }	V. L. Zelickij	
Michael Warden, baronet	A. A. Vyrubov	
Marta, sestra drja Jadlerja	M. A. Tokarskaja	
Mrs. Snitchey	L. N. Levickaja	
Mrs. Craggs	N. G. Sekevič	
Gostje {	M. A. Bahareva	
	M. A. Skrjabina
	V. A. Vlasova
	A. N. Bogdanov
	P. F. Cicianov

Godi se v angleški provinci začetkom XIX. stoletja.

Po prvi, tretji in peti sliki daljši odmori.

GRIČAR & MEJAČ

LJUBLJANA, ŠELENBURGOVA ULICA 3

ZALOGA OBLEK
ZA DAME,
GOSPODE IN OTROKE

VOGAL
KNAFLJEVE ULICE

Gostovanje skupine umetnikov Moskovskega
Hudožestvenega teatra.

L. Andrejev: JEKATERINA IVANOVNA.

Drama v štirih dejanjih.

Režiser: M. N. GERMANOVA.

Georgij Dimitrijevič, član državne dume	N. O. Masalitinov
Jekaterina Ivanovna, njegova žena	M. N. Germanova
Aleksej, njegov brat	A. N. Bogdanov
Vjera Ignatjevna, njegova mati.	E. F. Dnjeprova
Tatjana Andrejevna	M. A. Tokarskaja
Liza, njena hči	M. A. Skrjabina
Pavel Aleksejevič Koromyslov, slikar	P. F. Šarov
Arkadij Prosperovič Mentikov	P. A. Pavlov
Fomin, drug Aleksejev, študent	S. M. Komisarov
Jakov Ljvovič Teplovskij, pianist	V. I. Vasiljev
Toropec, } slikarja {	G. V. Sjerov
Ludvik Stanislavovič, }	V. L. Zelickij
Žura, Koromyslovlev nečak	P. F. Cicianov
Guvernanta } pri Stibeljevu {	V. M. Greč
Sobarica }	N. G. Sekevič
Sobarica pri Koromyslovu	M. A. Bahareva

Modna krojačnica za dame in gospode

JOS. SUŠNIK

se je **preselila** s Sv. Petra ceste št. 16
V ŠELENBURGOVO ULICO ŠT. 4

Prvi, najstarejši specialni strokovno-tehnični atelje za črko-slikarstvo se najtopleje priporoča za stikanje napisov na steklo, kovine, les, zid itd.

PRISTOU & BRICELJ
LJUBLJANA

Aleksandrova cesta 1 Telefon 908

Izgubljene duše.

V soboto 10. maja se vprizori prvič v Ljubljani zanimivo delo francoskega dramatika H. R. Lenormanda «Izgubljene duše» (Les Ratés) v prof. Juvančičevem prevodu. Lenormand spada med one sodobne francoske pisatelje, ki so vzbudili tako v svoji domovini kakor v tujini največjo pozornost. V bistvu je Ibsenov učenec; pariška Revue Critique ga imenuje najodličnejšega zastopnika «neoibsenizma» med Francozi. Kakor sloviti norveški dramatik, tudi Lenormand najrajši obdeluje psihološke probleme, izvirajoče iz abnormalnega duševnega razpoloženja gotovih tipičnih zastopnikov človeške družbe, samo da je pri njem ekspozicija razvoja abnormalnosti manj zagnetna, jasnejša, ker je prosta vse realistične navlake, ki umevanje Ibsenovih značajev mnogokrat otežkoča. Lenormandove drame — sam jih imenuje «igre», ker nudijo poleg zapletljajev globoke tragike obilico komičnih prizorov in tipov — so po večini razdeljene na daljšo vrsto kratkih, živih in učinkovitih slik, katerih vsaka je produkt samo dveh, treh markantnih potez, osvetljujočih trenutno razpoloženje delujočih oseb. Z nedosežnim verizmom osvetljuje pisatelj skrite rane na telesu človeštva; neusmiljeno biča smešno plehkost in nizkotnost velike tolpe, obdajajoče redke primere mislečih, čutečih in zato trpečih ljudi.

«Izgubljene duše» so se prvič vprizorile leta 1920. v pariškem Théâtre des Arts in so imele v prošli sezoni velik uspeh tudi v Pragi, kjer so jih igrali pod imenom «Turneja». Na Dunaju so v Reinhardtovi režiji dosegle pod naslovom «Namenlos» učinek prvovrstnega literarnega dogodka. Snov jim je vzeta iz umetniškega življenja. — Od ostalih Lenormandovih del naj bodo omenjene drame: Obsedenci (Les Possédés), Vročje zemlje (Terres chaudes), Samum (Le Simonn), V puščini (Au Désert) in Čas je sen (Le temps est un songe). Od Lenormandovih pripovednih spisov je najbolj znana zbirka Mislec in idijotka (Le Penseur et la Créatine).

Selo Stepančikovo.

Gospodar in lastnik sela Stepančikova je upokojen polkovnik Egor Ilič Rostjanov. Polkovnik je vdovec in živi v svojem domu z materjo, sestro in svojima dvema otrokoma. Mati se je preselila k njemu po smrti svojega drugega moža, generala Krahotkina, in je pripeljala s seboj Fomo Fomiča. Ta Foma Fomič je bil v generalovi hiši za čitalca in dvornega norca, vendar je generalico očaral tako, da se ni marala več razstati z njim. V polkovnikovi hiši zadobita kmalu Foma in generalica vrhovno oblast. Generalica strahuje svojega dobrodušnega sina z omedlevicami in očitki, Foma pa z donečimi besedami o svoji нравni in duhovni vzvišenosti in o polkovnikovi propalosti in

Ant. Krisper

trgovina z galanterijo in čevlji

Mestni trg 25, Ljubljana, Stritarjeva ulica 3.

zakrknjenosti. Kajti Foma ga je prepričal, da je on (Foma) velik pisatelj in učenjak; da piše knjigo, ki ga bo proslavila itd. Tiranija, ki jo Foma in generalica izvršujeta nad polkovnikom in celim Stepančikovim, je nepopisna in nima meja. Stvar pride tako daleč, da Foma zahteva, n. pr. naj četrtek ne bo četrtek, temveč sreda, na uči kmete astronomije, lakaje francosko itd.

Toda to še ni vse. Polkovnikova otroka imata guvernanto; med njo in polkovnikom se razvije ljubezen, ki pa generalici in Fomi ni po godu. Kajti izbrala sta drugo nevesto. Po naključju pride v hišo zelo bogata, toda napol blazna Tatjana Ivanovna; to naj bi polkovnik poročil. Polkovnik je tu slabič, da se jim polagoma že vdaja; da pa ne bi imel slabe vesti radi guvernante, ki jo resnično ljubi, pozove iz Peterburga svojega nečaka, ki naj bi dekleta zasnubil in poročil. Nečak se vabilu odzove ter pride. Že med potjo čuje prečudne vesti iz Stepančikova. Gospod Bahčejev, ki ga na poti sreča, mu pripoveduje razne podrobnosti iz Fomove strahovlade. Ko pride v Stepančikovo, ga pozdravi stari lakaj, ki se mora učiti francosko. Strica dobi za skednjem, kjer naskrivaj govori s kmeti, ki so ga prišli prosit, naj ne podari njihove vasi Fomi. Po vsem stričevem obnašanju vidi, da je stric radi njegovega prihoda v skrbeh, ker bo imel zopet prepir v hiši. Pri čaju vlada v resnici nad pisano družbo mračno razpoloženje. Kajti Fome ni k mizi — slabo znamenje. Ježevikin poroča, da ga ni zato, ker je prišel iz Peterburga nov učenjak, tako da njega ni treba. Razen tega je pa še vedno jezen na polkovnika, češ, da ga je užalil. Pred tednom je namreč polkovnik povabil k sebi nekega generala in se je tega obiska preveč veselil. To veselje je Fomo užalilo, zahteval je zadoščenje: polkovnik naj njega, Fomo, za kazen ves dan titulira z ekscelenco. Polkovnik se je temu uprl in tega mu Foma ne more odpustiti. V pogovoru se še izkaže, da je Foma kratkotalo izjavil, da je drugi dan na god polkovnikovega sina njegov rojstni dan, dasi to ni res. Pri tej priliki pride do izbruha v polkovnikovi hčeri, ki ne more več gledati, kako očeta ponižujejo. Seveda izzove njen nastop v generalici omedlevico, ki konča z napadom na novega Fomovega tekmeca v učenosti — nečaka. Sredi te burje se pripeti nova nesreča. V sobo prijoka lakaj, ki ga je Foma zalotil pri plesanju «kamarinskega». Foma mu je ta ples strogo prepovedal, češ, da je razvraten. Za njim pride Foma, ki dolži polkovnika, da je on kriv vseh takih grozot, ki se dogajajo v Stepančikovem. Nato globokoumna debata: «kamarinski» in o literaturi. Polkovnik jo prekine z anekdoto, zato je strogo oštet. Nato pride lakajeva skušnja iz francoščine. Lakaj se upre in pove Fomi nekaj bridkih v obraz; zopet burja; tudi nečak napade Fomo, ki ogorčen zapusti sobo. Vsa družba se razkropi. Nečak se razgovori z guvernanto, ki njegovo snubitev odločno zavrne. Tu pride ponj lakaj, češ, da ga kliče stric k sebi. Polkovnik je sklenil, se razstati s Fomo, nečak naj mu bo moralna opora pri sceni, ki ga čaka. Pozval je tudi Fomo, kateremu misli objaviti svoj sklep. Ko pa Foma pride, mu pogum upade. Ponudi mu

Specialna trgovina žamskega in moškega sukna
Zaloga belega blaga

Josip Bedrač Aleksandrova c. 12

veliko svoto denarja in hišico v mestu, samo gre naj. Foma denarja ne vzame, obljubi pa da pojde. Polkovniku je sedaj žal, ker se je uveril o njegovi plemenitosti; prosi ga, naj ostane, toda Foma je užaljen — konča pogovor s tem, da Foma ostane, ker ga je polkovnik nazval eksceleca.

Mizinčikov, daljni sorodnik, ki tudi živi v polkovnikovi hiši, pa se medtem pripravlja, da bi naskrivaj odpeljal Tatjano Ivanovno, se z njo poročil in si pridobil njeno premoženje. Toda v prvem ognju je svojo misel zaupal Obnoskinu, ki je s svojo materjo v gosteh pri polkovniku. Na večer, ko hoče Mizinčikov svoj načrt izvršiti, zaloti Foma Fomič polkovnika na ljubezenskem sestanku z guvernanko. To polkovnika prisili k sklepu, da prihodnji dan na vsak način guvernanko javno zasnubi. Še tisto noč pa Obnoskin prekriža Mizinčikove račune s Tatjano Ivanovno in jo on odpelje. Na vse zgodaj gredo za njima v pogon; Tatjana Ivanovna se vrne v hišo, toda njena možitev s polkovnikom je s tem onemogočena. Vendar polkovnik vseeno ni več posebno trden v svojem sklepu. Loteva se ga malodušnost. Ko je vsa družba zbrana pri Fomi Fomiču, se odigra nova komedija. Foma izjavi, da se poslavlja od Stepančikova, da zapušča to hišo greha itd. in govori dolg poslovilni govor. Ko hoče oditi, mu polkovnik brani. V nadaljnjem postane Foma nedostojen in javno govori o ljubimskem sestanku med polkovnikom in guvernanto. To je tudi polkovniku preveč. Vrže ga po stopnicah in ga veli odpeljati iz Stepančikova. Zunaj vstaja nevihta. Polkovnik prosi guvernanko za roko, ki ga pa zavrača, češ, da ne more v hišo, kjer je vse zoper njo. Nevihta in treskanje opozorita vse na usodo Foma Fomiča. Polkovnik se dá omehčati in ko pride lakaj poročat, da se je voz prevrnil in da je Foma padel v jarek, hiti sam ponj. Toda srečata se že v posestvu, kajti Foma se je že skesal in je šel nazaj. Privedejo ga mokrega, blatnega, «nezavestnega». Ko se zbudi, govori zopet govor, v katerem pove, da ga je skrbela le usoda nedolžnega dekleta, češ, obnašanje polkovnikovo je bilo krivo, da je smatral razmerje med njima za nedopustno, in da se bo maščeval s tem, da jih blagoslavlja. Zavojuje znova in končno javno srca vseh in si pridobi svoje gospodstvo nazaj.

CHARLES DICKENS:

Življenski boj.

Prvi del: Prizor v hiši doktorja Jadlerja. Rojstni dan njegove mlajše hčerke in njegovega varovanca, ki s tem dnem postane polnolen in se odpravlja na triletno študijsko potovanje. Varovanec je obenem ženin njegove mlajše hčerke. V prisotnosti obeh advokatov se podpišejo in zapečatijo razne listine. Ta opravke spremlja filozofiranje o življenju, njega resnosti, oziroma smešnosti. Za doktorja je svet komedija, in sirovo nezmislno bojevanje, varovanec Alfred pa vidi

Dobrovoljačka banka, d. d. v Zagrebu

podružnica **LJUBLJANA**

Telef. inter. št. 5 in 720

Dunajska cesta št. 31

izvršuje vse bančne posle najkulantneje

v življenju vse polno bojev, v primeri s katerimi so vse vojne tega sveta malenkost. Ti boji se odigravajo v človeških srcih. Alfred se ima čez tri leta vrniti domov ter se poročiti s svojo zaročenko.

Drugi del: Prvi prizor v advokatski pisarni Snitchey in Craggs Michael Warden, lahkoživi bogataš tistega kraja, se posvetuje z advokatom o stanju svojih premoženjskih prilik. Stanje njegovega premoženja je tako, da mu ne kaže drugega kot Anglijo zapustiti. V tujini naj živi kolikor mogoče skromno; med tem bosta advokata upravljala njegovo last. V sedmih letih bo premoženje zopet v redu. Warden jima zaupa, da stori to drage volje, ker ima namen pobegniti z doktorjevo mlajšo hčerko. Seznanil se je z njo v doktorjevem domu, kjer se je zdravil radi neke poškodbe pri padcu s konja. Drugi prizor se vrši v doktorjevem domu. Alfred se ima čez štiri tedne vrniti — isti dan, ki ga je označil Warden advokatom za svoj pobeg. Mlajša, Marija, bere glasno knjigo, ki se po snovi nanaša na njen položaj. Ponoči ima pogovor z Wardenom, kot priča je navzoča hišna. Tretji prizor je slavnost v doktorjevi hiši. Doktor pričakuje Alfreda. Povabljeni so gostje. Med njimi oba advokata. Eden od njiju je zadržan. Opraviti ima poslednje posle z Wardenom, ki še to noč odpotuje. Medtem se Alfred bliža domu. Ker hoče doktorja presenetiti, gre zadnji del ulice peš, zleze preko zidu na vrt in hoče v hišo. Iz hiše pa mu pridrvi nasproti prestrašena starejša doktorjeva hči — Marija je pobegnila in ostavila doma pismo, v katerem se poslavlja in prosi odpuščanja.

Tretji del: Minilo je šest let. Služkinja, ki je bila priča nočnega pogovora med Marijo in Wardenom, je bila odpuščena. Poročila se je s svojim bivšim drugom po službi, Benjaminom. V najemu imata gostilno pred mestom. Alfred se je med tem časom poročil s starejšo sestro svoje prve neveste in živi z njo srečno in zadovoljno. Prejšnja služkinja ga pridno obiskuje, da izve kake novice o Mariji. Marija živi srečno in zadovoljno, v kakšnih razmerah in kako, tega pa ne ve nihče, to je celo za vse domače skrivnost. V gostilni se oglasi gost, ki z zanimanjem posluša, ko ona pripoveduje o življenju v doktorjevi hiši. Gostilničarka ga spozna, kakor tudi on njo. Warden je. Ker je v žalni obleki, zasluti gostilničarka, da je Marija umrla. Warden ji slutnjo potrди. Pozneje pride še Snitchey, ki pa namigne, da tolažba vedno še lahko pride. Drugi prizor se vrši na Alfredovem domu. Govori z ženo o Mariji in njeni skrivnosti. Za danes ji je obljubljeno, da bo izvedela vse, do zadnje resnice. Alfred jo pripravi na veliko presenečenje, kaj vse ji pride povedat Marija sama. Marija je videla pred leti, da je sestra zaljubljena v Alfreda, ki ga je tudi sama ljubila. Vendar se je sklenila žrtvovati sestri na ljubo. V tem so jo zlasti vzpodbujale Alfredove besede o bojih v človeškem srcu. Pobegnila je z doma z Wardenom, toda namenila se je k svoji teti, ki jo je bila že prej obvestila o svojem sklepu. Dosegla je srečo za svojo sestro, ki se je hotela žrtvovati zanjo, s tem je dosegla tudi svojo. Zdaj se lahko zopet vrne na svoj dom. Stari doktor, ki je zdavnaj spoznal, da svet le ni komedija, je v tem svojem mnenju še bolj potrjen. Končno pride še Warden, ki prosi in dobi odpuščanje in menda tudi Marijino roko.

Jekaterina Ivanovna.

Igra v štirih dejanjih.

Predzgodovina: Georgij Dimitrijevič Stibeljev, sam v sebi močan in visok človek, v svetu ugledna osebnost, živi že šest let z Jekaterino Ivanovno v srečnem zakonu. Imata dvoje otrok. Jekaterina Ivanovna je stroga, čista, lepa in vzvišena ženska, mož jo v šali nazivlja: «ne dotakni se me». Stibeljev je silno zaposlen z opravki, za ženo mu preostaja malo prostega časa; njegova bogata hiša je na stežaj odprta vsakomur. Že zdavnaj se je vanjo vtihotapil majčkeni, puhloglavi, nizkotni, toda silno postrežljivi Mentikov. Mentikov je zaljubljen v Katjo in ji že dve leti pisari pisma. Jekaterini Ivanovni se zdi to pisarenje brezpomembno, zato ga možu niti ne omeni. Mentikov je Katji s svojo postrežljivostjo vedno na razpolago. Ona jo prenaša, ker je Mentikov tako silno brezpomemben, Stibeljev pa dobi anonimno pismo, ki ga opozarja na razmerje med ženo in Mentikovim; obenem mu pismo pove, da obiskuje Jekaterina Ivanovna Mentikova na njegovem stanovanju ter kdaj da ga zopet obiše. Stibeljev gre popolnoma brez vsake sumnje določeni dan res pred Mentikovo stanovanje. Vidi, da žena Mentikova res obiše in da ostane pri njem dve uri. Vendar ne pripisuje temu nobene važnosti. Ko pa jo doma vpraša, kje da je bila, in ona utaji (ker mu o vsej zadevi tudi poprej ni nič povedala), Stibeljev vzdvomi in ne verjame nobenemu pajasnjevanju več.

Prvo dejanje prične z nočnim prepriom med njim in ženo. Porišče je prazno, prepri se odigra v sosednji sobi; naenkrat počita dva strela, preko odra pribeži Jekaterina Ivanovna, Stibeljev za njo, na odru ustrelji tretjič, tudi to pot ne zadene. Takoj nato se ga oklene brat Aleksej, študent, ki živi v njegovi družini. Kratak boj. Brat mu izvije revolver. Trenutek na to je vsa hiša pokonci. Služkinja, študent, ki se je zasedel v bratovi sobi, Stibeljeva mati, vse pride v sobo. Stibeljev zahteva, naj Katja takoj odide iz hiše, toda Jekaterina Ivanovna se že sama odpravlja z otroci vred ter pride to možu povedati. Ta zopet vzroji. Polagoma ostaneta z bratom sama; Stibeljev pojasnuje, Aleksej ne verjame, češ, Katja in Mentikov — nemogoče. Polagoma se Stibeljev prične zavedati, kaj vse to pomeni; čuvstvo obupa nad njegovo nesrečo, nad njegovim bodočim življenjem iz-

J. Wanek

LJUBLJANA

Sv. Petra cesta 19

priporoča najmodernejšo obdelano kožuho-vine, kakor tudi barvanje lisičjih in drugih kož; športne čepice in moške klobuke. Sprejema vsakovrstno kožuho-vino čez poletje v shrambo in v popravilo.

Zajutrkovalnica

Zajutrkovalnica

T. Mencinger

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 43.

PRISTNA VINA!

NIZKE CENE!

bruhne v prizoru z materjo. Ko se pomiri in žena z otroci odide, postane položaj za vse tako neznosen in nenavaden, da nihče ne ve, kaj naj bi sedaj. Aleksej se domisli bratovega prijatelja, slikarja Koromislova in ga telefonično pozove. Koromislov je izkušen, razumen človek; njegova bližina dá Stibelju nove opore. Ker je v praznem domu nemogoče ostati, se moški odpravijo tja, «kjer je svetlo, pijano in prostorno».

Med prvim in drugim dejanjem se godi sledeče: Jekaterina Ivanovna, ki ni mogla pojmiti, da jo je mož hotel ubiti, da jo je osumil, da je verjel v razmerje z Mentikovim, si je dejala: «če je tako, pa naj bo res». — Postala je noseča. V bolnici so ji plod odpravili. Od tam se je preselila k svoji materi na deželo, kjer živi že šest mesecev. Mentikov jo je spremil na deželo, ker Jekaterina Ivanovna nima nikogar, «s komur bi govorila». Jekaterina Ivanovna se mu je vdala enkrat samkrat in od tedaj ga gleda in ravna z njim sestra in mati Jekaterine Ivanovne. Stibeljev je medtem sprevidel, da je bila njegova sumnja neopravičena. Zato prosi ženo v pismih odpuščanja, toda ne dobi odgovora od nje.

To je v glavnem tudi vsebina dijaloga med Jekaterino Ivanovno in Mentikovim v pričetku drugega dejanja. Tam tudi Jekaterina Ivanovna pojasnjuje, zakaj možu ne odgovori. Branita ji groza in obup nad tem, kar je storil on, in nad tem, kar je storila sama. Ko pride med tarnanjem Mentikova o nerojenem otroku to njeno čuvstvo do viška, prihiti Liza, njena sestra, z vestjo, da sta prišla Aleksej in Koromislov. Takoj nato se res javita na odru. Po pozdravljanju se izkaže, da prihajata kot odposlanca Stibeljeva, ki naj moža in ženo zopet pomirita. Še več, Stibeljev je sam na vrtu in čaka Katjinega dovoljenja, da sme k nji. Po kratkem, toda ostrem odporu, češ jaz sem mrtva, ubita sem bila, Jekaterina Ivanovna vendar privoli, naj mož pride. Aleksej in Koromislov gresta po Stibeljeva, ki kmalu pride. Jekaterina Ivanovna ga pozdravi s svojo izpovedjo. Stibeljev ji odpusti, toda njo navdaja čuden, obupen strah, ne boji se njega, temveč sebe: «če sem bila zmožna to storiti — česa pa potem ne bi mogla? To se pravi: vsega sem zmožna». In ko se že popolnoma spravila, ta njen strah še vedno ni premagan in ostane v nji. Prizor med njima za trenutek prekinejo Koromislov, Liza in Aleksej, ki pridejo iz vrta, in odidejo poročat materi, da sta se spravila. Jekaterina hoče možu izraziti vse, česar je polna njena notranjost in mu zaigra skladbo, ki mu jo je igrala kot nevesta. Med igranjem pride na oder Mentikov, deviška pesem Katjine ljubezni je omadeževana.

Tretje in četrto dejanje slikata prodajanje Jekaterine Ivanovne. Ni se zaman bala sama sebe. Njeno dušo je Stibeljev ubil, ko je streljal nanjo. Sedaj je izgubila tla pod nogami. Tretje dejanje jo kaže že kot propalo žensko. Vdaja se Mentikovu, Koromislovu, zapeljuje Alekseja, ki se radi tega izseli iz bratovega doma. To izvemo iz dijaloga med Lizo in Koromislovim, ki jo slika. Tudi Liza pričinja

MODNI SALON DAMSKIH KLOBUKOV

ANGELA PEKOLJ

ALEKSANDROVA CESTA 12

== se priporoča veleocenjenim damam ==

slutiti resnico, dasi jo skrivajo pred njo. Med njunim pogovorom posebita Koromislova Jekaterina Ivanovna in Mentikov. Ko Mentikov in Liza odideta, se v pogovoru med Koromislovim in Jekaterino Ivanovno odkrije njeno pravo stanje; Koromislov skuša biti z njo resen in ji odpreti oči, toda Jekaterina Ivanovna tega noče in skuša vedno znova preiti v ljubimkanje. Končno jo Koromislov prisili k trenutni odkritosti. Pove mu, da niti ne trpi vsled svoje propalosti, le v prav redkih trenutkih, da se zave. Tak trenutek doživi tudi sedaj, čuti, da mora umreti, toda ne more. Ko pa se pomiri, je zopet ista kot poprej. Koromislova pokličejo k telefonu. Stibeljev mu javlja, da pride k njemu. Jekaterina Ivanovna odide. Pogovor med Koromislovim in Stibeljevim preide po začetnih težavah v odkritosrčnost. Govorita o Jekaterini Ivanovni. Položaj je grozen. «Hudič vedi, kam ti gre. Ali nečistuje, ali moli s svojim nečistovanjem, ali morda koga ošteva s tem...» Ni ji več pomoči.

Četrto dejanje predstavlja večer pri Koromislovu. Koromislov slika Jekaterino Ivanovno kot Salomo. Jekaterina Ivanovna stoji napol naga na odru. Povabljenih je več umetnikov, Mentikov, Liza, Aleksej. Prizor je poln dvoumnih besedi, opazk in šal. Koromislov pozove Jekaterino Ivanovno, naj zapleše ples sedmerih tančic. Jekaterina Ivanovna zapleše — med plesom vstopi Stibeljev — in konča s pozom nesramnega izzivanja. Kajti sedaj išče preroka, ki bi jo ubil s pogledom. Toda ne najde ga, tudi v Alekseju ne; v njegovem odporu vidi — malenkostne vzroke. In ker ni preroka, mora umreti sama. Sledi strašen naval obupa, sramu, žalosti. Odpravlja se k novemu ponočevanju z nekaterimi umetniki, toda vse preveč tragično in žalostno se poslavlja od moža in sestre. Stibeljev jo je šele sedaj spoznal in vzljubil. Ne brani ji in se poslovil od nje, ona ga blagoslovi ter odide.

Instalacije:

Telefonske centrale,
hišni telefoni, zvonci in
električna razsvetljava.
Telefon št. 3.

Ivan Bogataj

Ljubljana

Kongresni trg 19, poleg
nunske cerkve.

**Trgovina in
zaloga:**

Instalacijski material,
motorji, telefonski
aparati, moderni
lestenci in svetiljke.

IVAN PERDAN, LJUBLJANA

Veletrgovina specerijskega blaga
Glavna zaloga Ciril in Metodovih vžigalic

Hotel „SOČA“, Ljubljana

Lastnik K. POTOČNIK, Sv. Petra cesta 5

Telefon št. 531

Telefon št. 531

Eleonore Duse.*

Eleonora Duse, ena izmed največjih današnjih igralk, je rojena 3. oktobra 1859. v Vigevanu, malem mestecu italijanske province Pavie. V gledališču je nastopala že v otroški dobi in vzbudila že zgodaj pozornost s svojo izredno darovitostjo. Poročila se je z igralcem Checijem, od katerega pa se je pozneje ločila. V začetku 80. let je spadala k najbolj priljubljenim umetnicam Italije, posebno izza svojih gostovanj v Rimu, kjer je po rahločutnosti in psihološki resničnosti svoje igre izzvala največje navdušenje. Nравstvenim dramam Sardoua in Dumasa je vdahnila popolnoma novo življenje s tem, da je predstavljala na čisto poseben način njih glavne vloge, da je predočila najnežnejše prehode nervoznosti in neutešenosti iz enega občutja v drugo in da je marsikaj duševno presentljivo osvetlila. Razen tega je nastopala tudi v veseloigrah in se izkazala igralko slastne živahnosti in izvirnosti, ki je umela značaje iz italijanskega ljudskega življa posebno mojstrsko oblikovati. Za časa gostovanja v Petersburgu so opozorili nanjo razni nemški dnevnikarji in prišlo je v jeseni leta 1892. do dunajskega in berlinskega (v Lessingtheatru) gostovanja, ki je imelo kljub znatno povišanim cenam velikanske uspehe in je dalo kritiki ogromno plodovitih vzpodbud.

Umetnica, katero je spremljal njen bivši učitelj Andò (ki je bil sam odličen bonvivant in ljubimec) je igrala tragične vloge kakor Damo s kamelijami, Fedoro, Noro, pozneje Odette, Magdo (Sudermann «Čast»), Santuzzo («Cavalleria rusticana»), Kleopatro (Shakespeare) in humoristične kakor Locandiero (Goldoni), Francillon, Cyprienne z enako dovršenostjo. Gospa Duse je v lahki razburljivosti temperamentna, v zgovornosti izraza in kretenj prava Italijanka, ki razpolaga z neizčrpnim bogastvom izraznih sredstev. Istočno pa je Duse s svojim razumom in darom poetične sočuvstvenosti brezprimerna pojava v splošnem modernem gledališkem svetu, je osebnost, iz katere govori življenje v bogati, premenljivi bujnosti k občinstvu in ki vendar nikdar ne žali «skromnosti narave». Gospa Duse reproducira v svoji igri občutke s tako neposrednostjo, da doživlja gledavec z njo ves potek od možganov do srca in nazaj, da občuti vse premenljive odnošaje veselja in bridkosti in da popolnoma pozabi oder

* Članek je pisan leta 1912.

<p>Papirna trgovina IVAN GAJŠEK Ljubljana, Sv. Petra cesta 2.</p>	<p><i>fini pisni papir v kartonu in mapah, umetniške razglednice, vedno nove, fini notezi, poezije, albumi.</i></p> <p>Fina galanterija.</p>
---	---

z vsemi pripomočki iluzije. V Berlinu je bil njen učinek tako mogočen, da se kritika v razlaganju njene igre ni mogla izčrpati in da je mnogo igralcev deloma hoté, deloma nehoté zašlo v posnemanje, ki je povzročilo najbolj čudne zablode, kajti zadnje in najvišje pri nji je vendarle osebnost, ki si je ne more dati nihče. Pri g. Duse priklene predvsem okolnost, da lahko opazuješ pri njej od prizora do prizora, kako se delo pisatelja v govoru, igri in mimiki organsko nadaljuje; kako se nahaja njena fantazija v neprestani vibraciji, da izpolni tukaj vrzel, tam zopet ojači prešibek prehod; kako vzklije povsod z eno besedo cvetoče življenje, na kar dramatik morda niti mislil ni. S svojimi umotvori prinaša v igre, v katerih nastopa, tako samostojen duhovit in duševen element, da si je v modernem igralskem življu priborila čisto osamljeno stališče. Kako malo je dunajska in berlinska kritika v hvali te umetnice pretiravala, je razvidno iz tega, da je nastopala v vseh stolicah Evrope kljub različnosti občinstva in vlog z enako velikim uspehom. Celó v Parizu je ostavila vtis, ki se je po svoji prepričevalni resničnosti in globokoumnosti prospešno razlikoval od manirirane igre Sare Bernhardt. Isti uspeh jo je spremljal tudi pri gostovanjih v Ameriki.

Gospa Duse je tudi v življenju ena najbolj nenavadnih osebnosti. Odvisna od nepreračunljivih razpoloženj, tankočutna in brezobzirna hkrati, sovražnica vsake družabnosti, in po večtedenskem gostovanju prežeta z neodoljivim hrepenenjem po miru izgine večkrat kar sredi sezone, in se pojavi nenadoma na drugem mestu, kjer zopet nastopi s svojo družbo. Gabrielle d'Annunzio je svoje prijateljsko razmerje do umetnice opisal v romanu «Fuoco» (Ogenj).

A. Winds (iz «Der Schauspieler»): «Pojav Duse je učinkoval kakor fenomen. Prav za prav je bila Duse tista, ki je vtisnila tako zvani moderni igralski umetnosti znak in pečat. V raznolikosti svojih sredstev izredno subtilna, je stremela ne toliko za izvajanjem pretvarjalnih umetnosti, kakor pa za kolikor mogoče jasnim podajanjem duševnih občutkov. Duse, sicer v vseh vlogah precej enaka, je podajala vsako osebo, ki jo je predstavljala, skoro prosojno, zasledoval si lahko najbolj skrite zgage čuvstvenosti prav do njihovega postanka. Omejila je gestikulacijo posebno na igro rok, ki pa je imela v svoji mnogoterosti najzgovornejšo izrazitost, razgalila je igralsko umetnost vseh teatralnih sredstev, pokazala v zrcalu svojih obrazov vse premembe in notranje dogodke, ki so bili sicer predočeni le z mnogo

Priporočamo vsem rodbinam

KOLINSKO CIKORIJO

izvrsten pridatek za kavo

večjim naporom igralskih zmožnosti. — V umetnosti Duse je nekaj bolnega, trudnega, dekadentnega; kar je bilo v njeni igri plastično in slikovito, je postalo v posnemanju plehko in brezbarvno; na polju igralske umetnosti je služila struji, ki se je na literarnem polju razrastla v preciozno estetstvo, ki je literarno in igralsko obljudilo pozornico s sencami, kjer smo bili vajeni prej postav iz mesa in krvi. To je bil hrbet medalje. Tudi se je kretala Duse v malem številu vlog, razen v Locandieri je bleščala zlasti v Dami s kamelijami; v obeh vlogah je dvignila smrtne prizore do neposnemljive višine; umirala je, ne morda po načinu tovariša Zacconija, ki je igral take dogodke s strahotno resničnostjo medicinske študije, temveč z zavzetimi očmi raffaelske Madonne.»

Nekaj značilnih stavkov iz pisma E. Duse prijatelju (priobčenih v «N. Fr. Presse»): «Trudna sem; ne umetnosti, pač pa gledališča. Kulis, ramp, kolegov, ravnateljev, tajnikov, režiserjev, vse te drhali prav do gledaliških delavcev in razsvetljačev, sem sita že do grla. Jaz hočem biti svobodna, znebiti se hočem te navlake in zlomiti verige, ki me suženjsko vežejo z odrom. To ni nobeno življenje, to je pekel na zemlji. Zagnusi se mi v dušo, če se spomnim vseh onih, ki so pred mano medleli v tej teatrski bedi. Umetniki obojega spola, ki sem jih spoznala v poklicu, so bili po večini lopovi in kanalje. Kakor hitro se iztrgam temu peklu, se ne dam vezati nikoli več. In to izjavljam jaz, ki me imenujejo kraljico pozornice, največjo umetnico stoletja! Kakšen zasmeh! Moje kraljestvo je hotelska soba. Najhujše pa je, da se pri tem staram in da sveti ogenj v meni ugaša. Strmim v Nič in, kar vem in znam, ni nič. Šla bom v Ameriko. To bo nedvomno moje zadnje potovanje.»

Salon za dame in gospode
EMIL NAVINŠEK
 šef vlasuljar slov. opere in drame v Ljubljani
 Izposojevalnica gledaliških lasulj in potrebščin

V. BEŠTER ATELJE „**HELIOS**“
Oglejte si slike, Aleksandrova cesta 5

Pisarniške potrebščine ovojni, pisalni in
pisarniški papir
in trgovske knjige priporoča papirnica
IVAN BONAČ v Ljubljani, Šelenburgova ul.

Kavarna, slaščičarna in pekarna
JAKOB ZALAZNIK
Ljubljana, Stari trg št. 21

TRGOVSKA BANKA, D. D.
LJUBLJANA, ŠELENBURGOVA UL. 1
IZVRŠUJE VSE BANČNE TRANSAKCIJE NAJKULANTNEJE

„Orient“, družba z o. z., Ljubljana
Tovarna oljnatih barv, steklarskega kleja, lakov in
firneža – Zaloga pleskarskih in slikarskih potrebščin

SREČKO POVŠE
uglaševalec klavirjev v operi in pri privatnih strankah
Ljubljana, Tržaška cesta 43

Modna krojačnica za gospode in dame
J. Sušnik, Ljubljana, Sv. Petra cesta 16

„Adrija“ mednarodna transportna in komisijska družba z o. z.
Ljubljana, Dunajska cesta šte. 31 – Maribor, Rakek, Jesenice
Naslov za brzojavke: „Adrijasped“ – Tekoči računi: Zadržna gospodarska
banka – Interubanski telefon št. 721
Mednarodni transporti – Prevoz vaakovratne robe – Vkladičanje robe
– Komisija – Čarinsko posredništvo – Transportno osiguranje –
Zbirni promet na vse strani – Prekomorski transporti – Zastopništva
in zveze v vseh večjih trgovskih centrih tuzemstva in inozemstva

Založna knjigarna
Ig. Kleinmayr & Fed. Bamberg družba
z o. z.
Ljubljana, Miklošičeva cesta šte. 16

CLA
MOR

A. SINKOVIC
NASI. K. SOSS.
LJUBLJANA + MESTNI TRG + 10

MODNA + TRGOVINA +
ZA + DAME + IN + GOSPODE +

Urejuje Fran Lipah. — Tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani.

Cena 4 Din.